

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 25 noiembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Istituto nazionale della previdenza sociale/VR

(Cauza C-303/19) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directiva 2003/109/CE – Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung – Articolul 11 – Dreptul la egalitate de tratament – Securitate socială – Reglementare a unui stat membru care îi exclude, în scopul stabilirii drepturilor la o prestație familială, pe membrii familiei rezidentului pe termen lung care nu au reședința pe teritoriul acestui stat membru)

(2021/C 35/14)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Reclamant: Istituto nazionale della previdenza sociale

Pârât: VR

Dispozitivul

Articolul 11 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia, în scopul stabilirii drepturilor la o prestație de securitate socială, nu sunt luați în considerare membrii familiei rezidentului pe termen lung, în sensul articolului 2 litera (b) din această directivă, care nu au reședința pe teritoriul statului membru respectiv, ci într-o țară terță, în condițiile în care sunt luați în considerare membrii familiei resortisantului statului membru menționat care au reședința într-o țară terță, în cazul în care același stat membru nu și a exprimat intenția de a invoca derogarea de la egalitatea de tratament, permisă de articolul 11 alineatul (2) din directiva amintită, cu ocazia transpunerii acesteia în dreptul național.

⁽¹⁾ JO C 288, 26.8.2019.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica Cehă) – BONVER WIN, a.s./Ministerstvo financí ČR

(Cauza C-311/19) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Libera prestare a serviciilor – Restricții – Reglementare națională care interzice exploatarea jocurilor pe bani în anumite locuri – Aplicabilitatea articolului 56 TFUE – Existența unui element transfrontalier)

(2021/C 35/15)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Recurentă: Ministerstvo financí ČR

Intimat: Ministerstvo financí ČR

Dispozitivul

Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că este aplicabil situației unei societăți stabilite într-un stat membru care și-a pierdut autorizația de a exploata jocuri de noroc ca urmare a intrării în vigoare în acest stat membru a unei reglementări care determină locurile în care este permis să se organizeze astfel de jocuri, aplicabilă în mod nediferențiat tuturor prestatorilor care își desfășoară activitatea pe teritoriul acestui stat membru, indiferent că acești prestatori furnizează servicii resortisanților naționali sau resortisanților celorlalte state membre, atunci când o parte a clientelei sale provine dintr-un alt stat membru decât cel în care este stabilită.

(¹) JO C 213, 24.6.2019.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 3 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Berlin – Germania) – Ingredion Germany GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-320/19) (¹)

(Trimitere preliminară – Mediu – Directiva 2003/87/CE – Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră – Articolul 3 litera (h) – Instalații nou intrate – Articolul 10a – Regim tranzitoriu de alocare a cotelor cu titlu gratuit – Decizia 2011/278/UE – Articolul 18 alineatul (1) litera (c) – Nivelul activității legat de combustibil – Articolul 18 alineatul (2) al doilea paragraf – Valoarea factorului de utilizare a capacității aplicabil)

(2021/C 35/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ingredion Germany GmbH

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland.

Dispozitivul

Articolul 18 alineatul (2) al doilea paragraf din Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului trebuie interpretat în sensul că, în vederea alocării cotelor de emisii cu titlu gratuit instalațiilor nou intrate, factorul de utilizare a capacității aplicabil este limitat la o valoare mai mică de 100 %.

(¹) JO C 246, 22.7.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 decembrie 2020 – Région de Bruxelles-Capitale/Comisia Europeană

(Cauza C-352/19 P) (¹)

(Recurs – Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 – Introducerea pe piață a produselor fitosanitare – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2324 – Reînnoirea aprobării substanței active glifosat – Articolul 263 TFUE – Calitate procesuală activă a unei entități regionale – Afectare directă)

(2021/C 35/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Région de Bruxelles-Capitale (reprezentant: A. Bailleux, avocat)